

Ændringsforslaget sættes først til forhandling.

Udvalgets ordfører (Edel Saunte): Ved en nøjere gennemgang af lovforslaget er vi i udvalget kommet til enighed om, at ordene i slutningen af § 3, stk. 2, nr. 3, bør udgå. Der står nemlig: „f. eks. fordi barnefaderen ikke kan identificeres“. Vi ønsker ikke dette særlige stempel stående i loven, men mener, det bør udgå. Det har den højtærede socialminister været enig med os i og derfor stillet ændringsforslaget, der er tiltrådt af det samlede udvalg.

Ragnhild Andersen: Jeg skal her kun sige, at den kommunistiske gruppe kan tiltræde ændringsforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget
vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sættes derefter til forhandling.

Udvalgets ordfører (Edel Saunte): Jeg vil gerne have lov at udtrykke min glæde over, at det er lykkedes at få dette lovforslag igennem. Det vil medføre, at der gives en meget betydelig hjælp til mange af de kvinder, der er dårligst stillet, og det er et lykkeligt resultat, at det nu synes, som om vi alle kan stemme for lovforslaget.

Ragnhild Andersen: Ved anden behandling stillede den kommunistiske gruppe 4 ændringsforslag, som jeg beklager blev forkastet af det høje ting. Jeg beklager det, fordi vedtagelsen af dem ville have gjort loven adskilligt bedre, og efter den kommunistiske gruppes opfattelse kunne og burde lovforslaget, hvis forudsætninger i årevis har været debatteret og undersøgt, derfor være blevet bedre. Som loven nu træder i kraft den 1. april, vil enkepensionsloven imidlertid i forhold til bestående lovgivning så absolut være en betydelig forbedring, en god og tiltrængt hjælp for mange vanskeligt stillede enker, såvel for de ældre som de noget yngre, og selvfølgelig vil kommu-

nisterne derfor stemme for lovforslagets vedtagelse. Det er et fremskridt, som utvivlsomt kan bane vej for andre.

De spørgsmål, vi har rejst ved vore ændringsforslag, forbeholder vi os at vende tilbage til — og allerede om et øjeblik, når lovforslaget om ændring i lov om offentlig forsorg kommer til behandling.

Der er 2 spørgsmål, jeg gerne vil stille til den højtærede socialminister. Hvordan forholder det sig med rådgivningen, med de pjecer til enker og enlige mødre, som hele udvalget gik ind for? Vil de omtalte pjecer kunne komme og komme snart? Jeg har tidligere talt for, at den sociale administration skulle indrette særlige kontorer for enker og enlige mødre, hvor de kunne få alle de oplysninger og al den hjælp og vejledning, de havde behov for. Jeg vil også gerne spørge, om det dog ikke er muligt at ændre forholdene på dette område.

Jeg udtalte ved anden behandling, at 3 000 enker på grund af indtægtsgrænserne ikke fik deres enkebørnspenge. Imidlertid ser det ud til, at forholdet er værre endnu. På grund af enkerens manglende kendskab til deres rettigheder mister tilsyneladende endnu flere enker deres børnepenge eller enkebørnspenge, som de kaldes.

Dagbladet Land og Folk har fremdraget et eksempel, hvor en enke med 6 børn, som bor i Herlev kommune, og som får en beskeden enkepension efter sin afdøde mand, i flere år ikke har fået børnepengene — eller den del af dem, som hun var berettiget til — udlagt af kommunen. For 4 år siden henvendte hun sig til mødrehjælpen. Det har ikke givet resultat. Mødrehjælpen skrev efter eget opgivende til Herlev kommune. Nu får hun sine penge fra februar, efter at sagen har været bragt frem i Land og Folk. Men så vidt jeg kan se, og så vidt det er oplyst, får hun dem ikke med tilbagevirkende kraft. Man svarer i Herlev kommune, at man jo ikke kan trække enkerne derop ved hårene, når de ikke kommer selv. Jeg skal ikke kunne afgøre denne modstrid mellem mødrehjælpens opfattelse og Herlev kommunes opfattelse af henvendelsen til kommunen, men jeg vil gerne vide, om det ikke er muligt for sådan en moder, der har siddet med 6 børn under vanskelige kår, at få nogle af de penge, hun skulle have